

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΣΑΣΘ ΣΤΟ CIVITAS CATALIST

Την υλοποίηση του συγχρηματοδοτούμενου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή έργου "CIVITAS CATALIST: Collective Passenger Transport" ανέλαβε το Συμβούλιο Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης. Το έργο εντάσσεται στη θεματική ενότητα «Πρόωθηση Δημοσίων Επιβατικών Συγκοινωνιών» της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διερευνά τη σύνδεση μεταξύ του Κρατικού Αερολιμένα Θεσσαλονίκης «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» και του θερματικού Σταθμού της επέκτασης του Μετρό προς Καλαμαριά στην περιοχή της Μίκρας μέσα από τη δημιουργία ενός ηλεκτροκίνητου μέσου σταθερής τροχιάς.

Η πρωτοβουλία CIVITAS (City - Vitality - Sustainability) αποσκοπεί στην πρόωθηση καινοτόμων και βιώσιμων δράσεων και παρεμβάσεων για καθαρότερες και καλύτερες συγκοινωνίες στις πόλεις, με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας ζωής και της κινητικότητας των πολιτών, με τη χρήση καθαρών μέσων και καυσίμων για τις αστικές μεταφορές. Μάλιστα, το ΣΑΣΘ, συνυπόγραψε, διά του προέδρου του, κ. Π. Παπαϊωάννου, τη σχετική πολιτική διακήρυξη του CIVITAS, με την οποία επιβεβαιώνεται η στόχευση του προγράμματος.

Το συγκεκριμένο έργο αφορά στην εκπόνηση διευρυμένης οικονομικής θεώρησης η οποία θα εξετάσει αφενός την συμπεριφορά των ενδεχόμενων χρηστών του νέου μέσου απέναντι στην εισαγωγή ενός τέτοιου συστήματος μεταφορών όπως το Μετρό, το ελαφρύ τραμ, το Monorail, ή το ULTRA και αφετέρου την επίδραση των συστημάτων αυτών στην ανάπτυξη της περιοχής.

Η όλη προσέγγιση θα βασίζεται σε εκτενή ανάλυση κόστους οφέλους και πολυκριτηριακή ανάλυση, λαμβάνοντας υπόψη τις ωφέλειες από άλλες επενδύσεις, την εξοικονόμηση ενέργειας, τις περιβαλλοντικές βελτιώσεις που θα προκύψουν για την πόλη, τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, την αστική ανάπλαση και τέλος την απρόσκοπτη μετακίνηση με τα υπάρχοντα και μελλοντικά συστήματα αστικών μεταφορών της πόλης της Θεσσαλονίκης (Μετρό, τραμ, παραβάκια).

Τα αποτελέσματα της διερεύνησης αυτής και της ανάλυσης της έρευνας θα παρουσιαστούν σε ημερίδα την οποία θα διοργανώσει το ΣΑΣΘ κατά το πέρας του έργου, στις 18 Απριλίου. Στην ημερίδα θα κληθούν να παραστούν όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς της Θεσσαλονίκης, καθώς και εμπειρογνώμονες των ευρωπαϊκών πόλεων που συμμετέχουν στο CIVITAS.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η Θεσσαλονίκη, διαμέσου του ΣΑΣΘ, είναι η πρώτη ελληνική πόλη που εντάσσεται στο πρόγραμμα CIVITAS, λαμβάνοντας παράλληλα ευρωπαϊκή χρηματοδότηση.

Το ΣΑΣΘ, ως φορέας υπεύθυνος για τις αστικές συγκοινωνίες της Θεσσαλονίκης, μέσω του συγκεκριμένου έργου επιχειρεί να δημιουργήσει και να διευρύνει τις επαφές και τη συνεργασία του τόσο με τοπικούς φορείς όσο και με φορείς άλλων Ευρωπαϊκών πόλεων οι οποίες συμμετέχουν στο CIVITAS CATALIST. Τα αποτελέσματα της διερεύνησης θα αποτελέσουν σημαντικό εργαλείο στα χέρια του ΣΑΣΘ και θα συνδράμουν σημαντικά στο έργο και το ρόλο που αυτό διαδραματίζει ως εποπτικός φορέας των δημόσιων αστικών συγκοινωνιών στη Θεσσαλονίκη με στόχο πάντα την πρόωθηση των Δημοσίων Αστικών Συγκοινωνιών και τη βελτίωση του επιπέδου των παρεχόμενων υπηρεσιών. ■

ΕΦΥΓΕ Ο ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΒΔΑΡΟΓΛΟΥ

Φθινόπωρο του 1956. Καινούργια ακαδημαϊκή χρονιά. Ένας χρόνος από την ίδρυση της πολυτεχνικής σχολής του ΑΠΘ, με μοναδικό της τμήμα ακόμη εκείνο των πολιτικών μηχανικών. «Μπάχαλο» η σχολή. Καθηγητές – φαντάσματα που δεν εμφανίζονται, κάποιοι άλλοι «ιπτάμενοι» από την Αθήνα που δε βλέπουν την ώρα να τελειώσουν τα ενοχλητικά τους καθήκοντα και να γυρίσουν πίσω στη «βάση» τους («όταν έρχομαι στη Θεσσαλονίκη με πιάνει "λαμαρίνα" σαν τις γάτες στα σιδερένια πλοία, και ανυπομονώ να γυρίσω πίσω», μας έλεγε ένας απ' αυτούς), αβεβαιότητα και προχειρότητα παντού, γνήσια νεοελληνικά χαρακτηριστικά –το πιο κατάλληλο λίπασμα για να φυτρώσουν και να μας πνίξουν τ' αγριόχορτα και τ' αγκάθια-, και να παραπονιόμαστε μετά πως μας φταίει για το κατάντημά μας οι άλλοι, οι «ξένοι»...

Σαν από μηχανής θεός εμφανίζεται ο καθηγητής Ντισιώτας κι αναλαμβάνει και κοσμήτορας της σχολής. Γνήσιος «τεύτονας». Καμιά σχέση μ' όσα ξέραμε και μ' όσα ζούσαμε μέχρι τότε. Άλλο κλίμα. «Γερμανικό παράρτημα» πια το πολυτεχνείο, μ' όλα τα γνωστά χαρακτηριστικά. Κι αμέσως ξεχωρίζει και το μαθητή που σε πολλά αποτελεί εικόνα και ομοίωση του καθηγητή του: τον Κώστα τον Τσαβδαρόγλου, που στα είκοσί του χρόνια μπαινοβγαίνει στην έδρα της στατικής σαν «υποβοηθός», εκεί όπου εμείς οι υπόλοιποι κάναμε έντρομοι ολόκληρο κύκλο για να μην περάσουμε έξω από τα παράθυρα και μας δει ο καθηγητής, και «πού ξέρεις τι μπορεί να γίνει»... Πώς να τα καταλάβουν κάτι τέτοια οι σημερινοί φοιτητές, που ζούνε κυριολεκτικά σε άλλο πλανήτη, και που βρίζουν και «κτίζουν» τους καθηγητές τους μέσα στα γραφεία τους...

Χρόνια μετά, επιμελητές στην έδρα της στατικής και

οι δυο μας. Ο Κώστας αναλλοίωτος, μεθοδικός και ασυνήθιστα αποδοτικός, σοβαρός, αυστηρός και απαιτητικός, συχνά σε υπερβολικό βαθμό, τόσο που να συγκεντρώνει τα παράπονα των φοιτητών του που σήμερα τον ευλογούν γιατί τους έμαθε γράμματα. Ωστόσο στο τέλος της δουλειάς, όταν πια έφευγε κι ο τελευταίος φοιτητής, έβλεπες έναν άλλον, τελείως διαφορετικό Κώστα. Γελαστός και κεφάτος, με το χιούμορ και την «πλάκα» του, και με την ιδιαίτερη ικανότητά του να ξεχωρίζει το κωμικό και να σατιρίζει το γελοίο σε όλες τις καταστάσεις, πρώτος στις διασκεδαστικές «παραστάσεις» που οργανώναμε όλο το προσωπικό της έδρας μόλις ξεπόρτιζε ο καθηγητής, έτσι, για να εκτονωνόμαστε...

Τον Κώστα τον έχασα τα τελευταία χρόνια. Βλεπόμεσταν αραιά και πού, καμιά φορά στις συναυλίες που διοργανώνω ακόμα και σήμερα, ή στις συνεστιάσεις κάθε δυο-τρία χρόνια με πρωτοβουλία του Πρόδρομου Εμφιετζόγλου –συμφοιτητής μας κι αυτός, δύο χρονιές μετά τον Κώστα, μία χρονιά εγώ. Ευθυτενής και λεβέντης πάντα –όρθιος έζησε σ' όλη του τη ζωή κι όρθιος έφυγε– ακούρατος στις δουλιές του όπως παλιά, από τους καλύτερους και τους πιο γνωστούς μελετητές, αυθεντία ιδιαίτερα στις σιδηρές κατασκευές. Πάντα με το χαμόγελο και το χιούμορ του και την καλόκαρδη σκωπτική του διάθεση. Ένας άνθρωπος που ξεκίνησε και προχώρησε μόνος, χωρίς έξωθεν βοήθεια, κυριολεκτικά αυτοδημιούργητος, που ανέβηκε αποκλειστικά με την αξία και την εργασία του, χωρίς τα γνωστά «κατίρια» και «ρουσφέτια» που ήταν τελείως αντίθετα στο χαρακτήρα του και τα απεχθανόταν –δεν είχε άλλωστε καμιά ανάγκη απ' αυτά...

Κώστα, σε χαϊρόμασταν όσο ζούσες και θα σε θυμόμαστε όσο ζούμε. Υπάρχουν άνθρωποι που η απουσία τους δεν αφήνει και κανένα σπουδαίο κενό, γιατί δεν καταλαμβάνουν και σημαντικό χώρο με την παρουσία τους. Δεν ήσουν απ' αυτούς. Φαντάζομαι και κατανώ τη θλίψη των δικών σου. Ο Θεός ν' απαλύνει τον πόνο τους... ■

Στέφανος Κατσάρκας

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΕΝΕΠΡΟΤ

Η «Ένωση Ελλήνων Επιστημόνων για την Προτυποποίηση και την Τυποποίηση» (ΕΝΕΠΡΟΤ) πραγματοποίησε το βράδυ της Παρασκευής 11/02/2011, την ετήσια κοπή βασιλόπιτας κατά τη διάρκεια γεύματος στο εστιατόριο «Χάλαρο». Οι συμμετέχοντες σε ιδιαίτερα φιλική διάθεση απόλαυσαν το φαγητό και συζήτησαν μεταξύ τους. Κυρίαρχο στοιχείο της εκδήλωσης (όπως κάθε χρόνο) ήταν η προσωπική επαφή και επικοινωνία μεταξύ των μελών, πράγμα το οποίο είναι και ο στόχος αυτών των εκδηλώσεων. Το φλουρί έτυχε στο μέλος της ΕΝΕΠΡΟΤ και Πρόεδρο της Οργανωτικής Επιτροπής Συνεδριακών Διοργανώσεων κ. **Τσιάφης Ιωάννης**. Του ευχόμαστε να είναι πάντα τυχερός στη νέα χρονιά. ■

